

„Taip, su jumis aš šiandien labai laimingas“

Kardinolas Audrys Juozas Bačkis Druskininkų bažnyčioje 38-iems jaunuoliams suteikė Sutvirtinimo Sakramentą

7 psl.

„Milius išnaikino kaimo kiaules, o Malinauskas išnaikys kaimiečius“, -

rėžė pagyvenęs Gailiūnų kaimo gyventojas birželio 13-ąją Ricielių kaimo bendruomenės namuose vykusiame susitikime su vietos valdžia. Kaip žinia, numatoma plėsti Druskininkų miesto teritoriją prijungiant dalį Neravų k., Gailiūnų k., Mizarų k., Jaskonių k., Ratnyčios k., taip pat Švendubrės k. dalis. Savivaldybės tarybai adresuotame kreipimesi daugiau kaip 70 Gailiūnų kaimo gyventojų rašo kategoriškai nesutinkantys tapti Druskininkų miesto dalimi

2 psl.

Po pasiūlymo pristatyti knygą išgirdo tą pačią mantrą:

„Neturime galimybės“

6 psl.

Konservatorių kandidatui į VRK - valdančiųjų kliūtys

6 psl.

Tauta įvertino reglamento pataisas ir valdžios norą užčiaupti opoziciją: „O kiek laiko duoda orui įkvėpt ir iškvėpt?“

3 psl.

Mūsų turguje karaliauja braškės

12 psl.

visada su jumis

KOMANDA

Apsaugos komanda – visada su jumis!

Teikiame paslaugas:
elektroninės objektų apsaugos, budėjimo postuose ir teritorijose, ginkluotos krovinių palydos, fizinės asmenų apsaugos, renginių apsaugos, inkasacijos, transporto priemonių apsaugos, transporto parko valdymo ir kontrolės, palydovinių transporto stebėjimo sistemų montavimo.

M.K.Čiurlionio g. 111-208. Tel. 51117, 8-655-53635, 8-655-53699.

Pakrikštijo birželio 10 d.

Rovena ir Eimantas Sniečkai sūnų Ažuolą. Krikšto tėvai – Dovilė ir Robertas Sakalauskai

Reti paukščiai lėbautojų „rojuje“

L„Druskonį“ kreipėsi gamtos mylėtojas druskininkietis A.Z., susirūpinęs žalvarnių likimu prie Ašarinio ežeriuko, šalia Kermušijos kaimo, kur yra viena iš nedaugelio šių nykstančių paukščių veisimosi vietų Lietuvoje. Kaip žinia, vasaromis prie Ašarinio ežeriuko Lietuvos ornitologų draugija organizuoja tradicines stovyklas „Žalia varna“, kurių tikslas padėti masiškai Lietuvoje nykstantiems žalvarniams. „Deja, praėjusią vasarą ten buvo tokia galybė stovyklautojų su mašinomis, toks masinis jovalas, dergimas, triukšmas, kad žalvarniai gali negrįžti. Druskininkų miškininkai veža žalvarnius iš Ašarinio pakrančių, įrenginėdami ten pavėsines ir plėsdami kempingo teritoriją, nors patys ten iškėlė daug inkilų šiems retiems paukščiams perėti. Galbūt žalieji kartu su ornitologais galėtų įspėti miškininkus, kad ten ribotų atvykėlių skaičių, nes kyla grėsmė ne tik žalvarniams, bet ir pačiam ežerui bei jo retesniems gyventojams,“ – teigia „Druskonio“ skaitytojas.

Pakomentuoti tokią situaciją prie Ašarinio kreipėmės į neetatinių aplinkos apsaugos inspektorius, Žaliųjų partijos vietinio skyriaus vadovą Lauryną Okockį, kuris paantrino, jog žalieji jau pastebėję, kad Ašarinio ežeriuko pakrantės, kur veisiasi žalvarniai,

tapusios stovyklautojų ir lėbautojų „rojumi“. „Nors ten šiems retiems paukščiams iškelti inkilai, vyksta jų stebėjimas, nemanome, kad miškininkai, įrenginėdami pakrantėje pavėsines ir plėsdami kempingo teritoriją, veža šį retą paukštį nuo Ašarinio, – teigia L.Okockis. – Žalvarnių paplitimas yra plačiau išsidėstęs ne tik Ašarinio (Ašarėlio) ežero pakrantėje. Ribojant atvykstančiųjų kiekį, teigiamų tikslų nepasieksime, nes žalvarniams yra vienodas stresas, ar ten groja viena automobilio magnetola, ar kelios. Esminių pokyčių būtų galima imtis, visiškai uždraudus žmonių lankymąsi ir įsteigus ten ornitologinį draustinį, bet visuomenė būtų labai piktą žaliųjų atžvilgiu, kad iš žmonių atėmė tokią puikią lankymosi vietą. Poilsiautojų nekultūringumą galima pažaboti pilietinės visuomenės atsakingumu ir miškininkų bei aplinkosaugininkų intensyvesniais reidais (patikromis). Jeigu žmonės, pastebėję triukšmą, laužomus medžius, ne nurodytoje vietoje kurenamus laužus ar statomus automobilius, kiekvieną kartą informuotų apie tai tel. 112, aplinkosaugininkai visada sureaguotų į tokius pranešimus. Tuomet jie ten dažniau lankytųsi, daugiau pažeidėjų nubaustų ir sutramdytų. O dabar daugeliui „džin“, kad prie Ašarinio yra tokia situacija.“

„Druskonio“ inf.

Žieduotas žalvarnis prie Ašarinio ežero

Mūsų turguje karaliauja braškės

„Druskonio“ viešnage savaitgalį Druskininkų turguje patvirtino, kad pastarosiomis dienomis ten populiariausia ir perkamiausia prekė yra vasaros uogų karalienė braškė.

Mūsų turgaus prekystalius gausiai nuklojo savivaldybės ūkininkų auginamos braškės, turinčios nuolatinius klientus, vietinius gyventojus ir poilsiautojus. Nors mūsų braškių kilogramas kainuoja nuo 2,50 eur (smulkesnių) iki 5 eur (sultingesnių desertinių), savaitgalį savo braškes Druskininkų turguje išpardavė tiek Daiva Miliauskienė, auginanti šias uogas 60 arų plote Didžiasalyje, tiek Aivaras Dudzinskas, auginantis braškes 40 arų sklype Vilkanastrų kaime. Mūsų savivaldybės braškių augintojai mano, kad uogų kainos šį savaitgalį turėtų sumažėti, kita vertus, tai sunkiai prognozuojama, nes pardavimo įkainius reguliuoja turgaus rinka. Beje, mūsų turguje jau pasirodė ir vietinės žemuogės, kurių stiklinaitė kainuoja 4 eur.

Abu braškių augintojai sutaria, jog šiemetiniam mažesniam ir vėlyvesniam šių uogų derliui bei jo kainoms atsiliėpė šalnos, kurių pasutinioji iki minus devynių buvo prieš kelias savaites ir pakirto dalį uogų. Ankstyvosios braškės šalti orai atsiliėpė dar labiau. Joms kenkia ne vien šalnos, bet ir sausra, drėgmė, vėjai, paukščiai, žvėrys ir kt. Pasak „Saulės“ pagrindinėje mokykloje mokytoju dirbančio A.Dudzinsko, auginančio braškes, šilauoges, serbentus žmonos sklype Vilkanastruose, jų plotus nuo laukinės gyvūnijos viešnagių saugo tinklai ir tvoros. Žinoma mūsų savivaldybės ūkininkė D.Miliauskienė priduria, jog netrukus ketina atnaujinti 30 arų braškyno, nes tai daryti reikia kas 3-4 metai. Vis dėlto gali plušti neatsitiesdamas, tačiau pagrindinė gero braškių derliaus sąlyga ir tuokart investicijų graža bei uždarbis – gamtos malonė.

Žinoma ūkininkė Daiva Miliauskienė mūsų turguje turi nuolatinius braškių klientus

Aivaras Dudzinskis parduodamas ekologiškai išaugintas braškės Vilkanastrų kaime

Ant prekystalių pasirodžius lietuviškos braškės, lenkiškos atpigo iki 2 eur už kilogramą. Klausimą, kodėl lenkiškos braškės yra pigesnės nei lietuviškos, paaiškina atvežimo trukmė, kuri tęsiasi daugiau 3-5 paras, kai uogos praranda šviežumą. Kaip žinia, braškes valgyti patariama kuo šviežesnes ir neapdorotas, nes po nusikynimo dviejų dienų jos praranda dalį vitaminų ir naudingųjų savybių. Paplitusi nuomonė, kad kaimyninėje šalyje braškės masiškai auginamos toli gražu ne ekologiškomis sąly-

gomis. Tuo tarpu mūsų savivaldybės ūkininkai šias uogas augina ekologiškai atvirame lauke, naudodami daug privalumų turinčias dvigubas plėveles, lašelinę laistymo sistemą ir kt.

Pasak pašnekovų, uogų karalienės braškės, garsėjančios vitaminais, antidepresantais, toksinų valymu ir medžiagų apykaitos gerinimu, auginimas yra delikatus ir kruopštus darbas, kurio rezultatai prognozuojami daugmaž tiek, kiek ir orai.

„Druskonio“ inf.